

GYORS LESZEK, ADJ 3 PERCET ISTENNEK!

Azért adta Isten a járványt, hogy én több időt tölthessek a családommal?

Először önző és felfuvalkodott gondolatnak tűnt, hogy az én kedvemért halt volna meg több százezer ember, de rá kellett jönnöm, hogy mégis igaz.

Ami miatt nem értettem korábban, az csak a saját hitetlenségem volt, hogy nem feltételeztem Istenről azt, hogy képes akár tízmilliárd szálát a kezében tartva, a világ egyetlen eseményét úgy alakítani, hogy az minden egyes ember számára külön-külön, személyre szabott legyen. Pedig a megváltás is egyszerre, mégis külön-külön mindenkinek méretre készítettet el, hiszen nincsenek általános sémák, annyiféleképpen elkövetett bűn van, ahányan csak mi létezőnk.

Meg kell hát tanulnunk, hogy Isten maga és Isten terve testre szabott. Egyszerre szól mindenkinek, de mindenkinek a saját életére vonatkoztatva. Így a járványnak is van célja a te életedben és van célja az enyémben is. Értünk történik. Az egyetemistáért, akinek most kicsit könnyebb lett egy vizsgája, vagy a haldoklóért, akit talán épp így kímélt meg a nagyobb szenvedéstől és igen, értem is, aki így több időt tölthettem a családommal.

A fájdalmak mögött, találd meg te is, hogy mi az, amiért Isten ebbe a helyzetbe állított és mi az, amit tőled vár ebben a helyzetben. Hogy mit tanít neked most, és mi az, ami által közelebb juthatsz Hozzá, a történéseken keresztül.

Az egyetlen út pedig az Isten iránti odaadásban való élet¹, amely elfogadhatóvá teszi az elfogadhatatlant és igazságossá az igazságtalant. Csakis így aludhatunk nyugodtan. Ne próbáljuk átlátni az Ő terveit, mentségeket keresni és számolgatni, hogy vajon minden áldozatnak, minden munkáját elvesztettnek és minden szerencsétlenül járt embertársunknak van-e olyan momentum az életében, amely miatt rá nézve mégiscsak volt értelme a történéseknek. Erre a mi kis teremtett elménk úgyis alkalmatlan², hanem helyett legyünk hűségesek és bízzunk. Bízzunk meg, higgyünk az Ő terveinek tökéletességében és bízzunk az Ő jóakaratóban, mert amit Ő tesz az jó. Még akkor is, ha pillanatnyilag elviselhetetlennek is tűnik³.

És tartsd észben, hogy a legnagyobb veszedelemben is melletted van⁴, csak meg kell fognod az Ő kezét, amit a születésed óta kinyújtva tart feléd. Mert nemhogy nem fárad bele a tízmilliárd élet fonálának kézben tartásába, de erejéből neked is jut. Csak kérned kell⁵.

1 Példabeszédek könyve, 19. fejezet, 23. vers: „Az Úr iránti odaadás életet jelent: az ember elégedetten alszik, nem éri veszedelem.”

2 Római levél, 11. fejezet, 33. vers: „Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége! Mily megfoghatatlanok az ő ítéletei, és mily kikutathatatlanok az ő útjai!”

3 Római levél 12. fejezet, 11. vers: „Az első pillanatban ugyan semmiféle fenyítés nem látszik örövendetesnek, hanem keservesnek, később azonban az igazság békességes gyümölcsét hozza”

4 23. zsoltár, 4. vers: „Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy”

5 Ézsaiás könyve, 40. fejezet, 28., 31. vers: „Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen... De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.”